

- Jeg er bare
Poul fra Aarhus

Portræt. 8-10

SØNDAG
16.07.2017

Stort interview
med Lars Løkke:
Ville være gået
under formands-
opgøret i 2014

Danmark. 6-9

Århus Stiftstidende

STIFTEN.DK

224. årgang ■ nr. 67836 ■ uge 28 ■ kr. 22,00

Ny rapport: Brændeovne tager livet af folk

Brændeovne er den største synder, når det gælder luftforurening. Alene i Aarhus er brændeovne årligt skyld i otte dødsfald.

Nyheder. 4-5

FESTUGE. 2017-udgaven af Aarhus Festuge står i kulturhovedstadens tegn på godt og på ondt. Hvor festugen sædvanligvis er et af årets højdepunkter i smilets by, så vil 2017-udgaven - uanset hvad - stå i skyggen af Aarhus 2017

DANIEL BACH NIELSEN
REDAKTIONSCHEF
I DAGENS LEDER

Villa Landluft skal tilbage til fordums storhed

Serie. 12-14

Redaktørens stol: Har menneskeligheden gjort sit indtog i topfodbold?

Danmark. 18

57088101090574 00028

Starttruttet lød på Bispetorvet

Lørdag blev 29. udgave af Aarhus Jazz Festival blæst i gang foran domkirken. Og det var for fuld musik.

Kultur. 6-7

UDSALG
ALT I BUTIKKEN
-500%
LARSEN TØJ
OPHØRER
TIL AUGUST
LARSEN

LARSEN TØJ, VIBY CENTRET, VIBY RINGVEJ - 86110054 - LARSENTØJ@MAIL.TELE.DK
Gavekort og tilgodebeviser bedes indløst inden august

DanskØ-ferie®
— I samarbejde med Færgen®

Book på tlf. 6991 1651 eller
danskoferie.dk/knuthenborg

TAG AFSTED I SOMMERFERIEN

Knuthenborg Familiepakke
2 voksne + 2 børn

Færgen til Lolland T/R + 4 x entré i Safariparken
Overnatning på Hotel Søpark i Maribo
SAMT 2-retters aftenbuffet/menu & morgenbuffet
Besøg vidunderlige Knuthenborg Safaripark med bil og Færgen, tjek-ind i stort familieværelse, få lækker aftenmenu - og stå op til stor og alsidig morgenbuffet.

HELE PAKKEN:
2 VOKSNE + 2 BØRN,
PR. PERSON KUN

742 DKK

Poul Dalsgaard indledte sin karriere som forretningsmand, da han var 17 år, og for nylig solgte han som 55-årig det meste af sin part i verdensfirmaet og millionvirksomheden Protect. Mød ham til en snak om musikfestivaler, hæklippere, hunde, George Clooney, børn, frihed og mange andre vigtige ting i livet.

PORTRÆT

Helle Holm
heho@stiften.dk

Jeg har ikke oplevet andet end en lang række fantastiske tilfældigheder. Der er mange mennesker, bl.a. min egen datter Josefine, der kan blive frustrerede over, at de ikke ved, hvad de skal lave resten af livet. Men jeg siger bare: Man skal følge sit hjerte og lade være med at lægge sig fast på noget. Så går det alt sammen.

Her kan man som læser godt tænke: Ja ja, det er nemt nok for dig, Poul Dalsgaard. Du er klog, dygtig og pæn. Opvokset og uddannet på livets solside. Har haft rigeligt med gas til luftballonen på hele turen.

Men nej, så nemt lander man ikke i den chefstol, hvor Poul Dalsgaard har siddet stort set, siden han var 17 år gammel.

- Jeg er ikke kommet sovende til noget af det, konstaterer han tørt.

Men det gør heller ingenting, lader han forstå, for:

- Jeg har altid haft det sådan, at jeg kunne køre i Legoland med børnene en onsdag eftermiddag, hvor det er godt vejr, og sætte mig til at arbejde søndag formiddag, hvor det regner. Jeg har aldrig delt arbejde og fritid op, og jeg har holdt af begge dele. Hvis man tager et job bare, fordi man skal tjene penge, burde man nok finde noget andet at lave.

Købte fars firma

Poul Dalsgaard er i dag administrerende direktør og bestyrelsesmedlem for Protect – firmaet, der fra Viby leverer tyverisikring i form af tåge til hele verden. Med salgskontorer i 52 lande når Protect ud i alle kroge, til såvel private som virksomheder, der foretrækker at indhulle indbrudstve i tæt tåge, hvis de kigger indenfor.

Poul solgte for nylig hovedparten af Protect, som han sammen med Hjørleif Johansen etablerede i 2001.

- Det er ikke, fordi jeg vil holde op med at arbejde nu. Men det tager lang tid, fra man tager beslutningen, og til man rent faktisk sælger et firma. Jeg ville være sikker på, at når jeg fylder 60 år, har jeg chancen for at bestemme selv – om jeg vil blive ved med at arbejde, eller om jeg ikke vil. Det kan sagtens ske, at jeg arbejder videre, til jeg fylder 85. Salget hand-

ler udelukkende om frihedstrang – en lyst til at være fri til at gøre, hvad jeg vil. Men jeg planlægger ikke langt ud i fremtiden. Jeg går efter at se, hvad der sker i morgen.

Det gjorde Poul også som 17-årig, hvor han havde forladt Hasle Skole og var kommet i lære som fotograf. Han besad ikke det helt store talent, erkender han i dag, og han overlod lærepladsen til "en medstuderende, der var meget dygtigere end mig", og overtog i stedet sin fars firma, stempel- og gravørvirksomheden Hammerschmidts Eftf.

- Jeg har altid sagt, at jeg ikke ville gøre som far, men så blev han syg og ville sælge firmaet til konkurrenten. Min barnevogn havde stået foran hans kælderlokale, fra han begyndte; jeg var opvokset i den virksomhed, og derhjemme ved voksdugen havde vi altid om-talt konkurrenten som dem, vi ikke kunne lide, husker Poul om sin første livsomvæltende beslutning.

Han gik i banken og lånte de penge, som far forlangte for firmaet, købte og var i gang.

- Dengang var det nemt nok at låne penge. Men rentesatserne var anderledes, siger Poul hovedrystende og mindes de 20-25 procent, der blev forlangt.

Jorden rundt med Dorte

Poul kørte til Holland på den dag, hvor han fyldte 18 år og fik sit kørekort for at købe en ny maskine til virksomheden, og han opkøbte senere et konkurrerende firma i Randers. Som 25-årig besluttede han at sælge Aarhusvirksomheden for at følge sin mors gentagne råd: "Få dig nu en uddannelse, Poul!"

- Både da jeg solgte min fars gamle firma, og da jeg solgte en stor del af Protect, følte jeg, at det var en stor beslutning, men jeg er slet ikke nostalgisk over det. Man har kun ét liv.

Poul gik om bord i først HH- og siden HA-studiet for at se, om det, han havde lært rent praktisk, også gjorde sig gældende teoretisk. Det gav anledning til nogle bråvallaslag med lærerne, men Poul endte med en uddannelse efter nogle år på Handelshøjskolen.

- Både da jeg solgte min fars gamle firma, og da jeg solgte en stor del af Protect, følte jeg, at det var en stor beslutning, men jeg er slet ikke nostalgisk over det. Man har kun ét liv, konstaterer Poul Dalsgaard, der stadig er administrerende direktør for Protect, men nu har friheden til at lade sig pensionere, når han vil. Foto: Kim Haugaard

Bare Poul fra

Aarhus

Det var også her, han mødte Dorte Gryn-derup, der læste til cand.ling.merc. og i 25 år derefter var ansat på TV2 Østjylland. Mødet fandt sted i 1983, og de har holdt sammen, men ikke fast på hinanden, siden.

- Forklaringen? Jamen, det er nok noget med gensidig respekt, at vi giver hinanden frihed, og at vi aldrig har siddet lårene af hinanden. Og så har vi det sjovt sammen – hun griner stadig af mig hver dag, smiler Poul, der har fået tre børn med Dorte.

Parret lagde ud med at rejse Jorden rundt i et år. De havde telt og rygsæk med, og Poul fik kompenseret for alle de år, hvor kammeraterne tog på interrail, mens han passede butikken hjemme i Hammerschmidts Eftf.

Og rejserne fortsatte. Som nyuddannet blev Poul ansat som uddannelseschef hos Apple i Aarhus. Han havde klaret sig igennem studierne uden lån, havde købt og siden solgt en lejlighed i Sjællandsgade og var rykket ind i en villa i Risskov. Det var et dødsbo efter et pertentligt ægtepar, der havde indrettet den store have med et væld af prydbede. Da Pouls far så haven, spurgte han bekymret: Ville du ikke have en naturgrund? Og Poul svarede glad: Jo, men det bliver den også med tiden.

Så skulle hækken klippes...

Grønne fingre eller ej – hækken skulle klippes. Da Poul under en gåtur på vejen passerede en herre, der var i færd med samme opgave, spurgte han, om han mon kunne låne hækklipperen bagefter, for han havde endnu ikke selv fået købt én.

Poul vendte hjem til Dorte fire-fem timer og adskillige kolde øl senere. Manden med hækklipperen hed Karl Kristian Bro. Han var chef for Dana Data, og her manglede man lige netop sådan en som Poul.

- Jeg kom hjem med et job, men uden hækklipper, griner Poul.

Han fik en farvestrålende chef, den kreative

it-mand Preben Mejer, som Poul stadig omtaler med veneration, men Poul forlod Dana Data og fulgte med til jobbet som global marketingchef, da Karl Kristian Bro fortsatte videre til Martin Gruppen, for:

- Det var et drømmejob for mig. Martin Gruppen lavede lys og effekter til koncerter over hele verden, og jeg har altid elsket musik.

Så meget elsker Poul musik, at han er veteran på Smukfest – Skanderborg Festival. De første to-tre år var han ikke med, men siden har han været fast inventar hvert eneste år. Han ligger altid i telt og bliver på stedet i en uge sammen med en venneflokk, der efterhånden tæller 35 mennesker. Og stor var hans stolthed, da ældstesønnen Martin for nogle år siden debuterede som musiker og forsanger på Bøgescenen. Denne sommer er Martin blevet færdiguddannet indenfor sangskrivning på Det Jyske Musikkonservatorium og tager snart til New York for at indspille sit andet album med bandet Astronaut.

- Jeg kunne også godt tænke mig at lære at spille et instrument engang, drømmer Poul og fortsætter grinende:

- Jeg tænker, det skal være triangel. Jeg har ikke tid til mere.

På vej ned ad løjpen

Poul glæder sig over, at sønnen har gjort det samme som ham selv: Gået efter interessen i stedet for fornuften. Og det øger glæden, at Martin holder sig i fars foretrukne musikalske spor: Han hører David Bowie, The Doors, Van Morrison, The Who, Pink Floyd og alle de andre fra den tid, hvor far var ung.

Selv byggede Poul sin første højttaler som 11-årig, fordi Pink Floyd det år havde udgivet "Dark Side of The Moon", og pladen skulle lyde ordentligt. Konfirmationspengene blev få år senere investeret i grammofon og forstærker.

- Det er jo sådan med musik, at det er den hurtigst virkende kunstart. Man skal ikke slå ret mange toner an, før man kan genkende en sang, og så kommer minderne. Tænk bare på melodien til "Matador". Så snart vi danskere hører de første par toner, sætter det følelser og tanker i gang, mener Poul, der – når han har lært at spille triangel – har mod på at boltre sig ved et lærred.

Mellemstebarnet Louis er en dygtig tegner og grafiker, og den kunstverden har Poul lyst til at udforske engang.

Når han ikke hører musik, kører han på mountainbike, står på ski og går ture med familiens to hunde. Den ene er en basset, for den race er Dorte vokset op med og forlangte at bringe med sig ind i voksenlivet. Poul kalder kærligt dyret for "Danmarks mest ubrugelige hund". Den anden er en gadehund, hentet hjem fra et ussel liv i Athen, og er efter Pouls vurdering "Danmarks gladeste hund".

- Gadehunden er så utrolig taknemmelig – sikkert fordi han er blevet reddet fra en værre skæbne. Han slipper mig ikke af syne, når jeg er hjemme.

For alle Pouls interesser gælder, at de holder ham fast i nuet og sikrer nærværet i en travl hverdag.

- Når jeg står på ski og kommer til at tænke på nogle hjemlige bekymringer undervejs ned ad løjpen, så ved jeg, at jeg ikke kører hurtigt nok. Farten skal op, for så har jeg ikke mulighed for at tænke på andet end at holde mig oprejst, smiler han.

Først og fremmest far

Poul har nu aldrig mærket stress eller følt sig bebyrdet. Heller ikke når han har haft aller-mest travlt. Og der var ellers nok at lave i Ris-skov-hjemmet i årene med tre små børn og to fuldtidsjobs.

- Mens jeg var i Martin Gruppen, havde jeg 150 rejsedage om året, og samtidig hav-

“Jeg nænner simpelthen ikke at fortælle folk, at jeg bare er Poul fra Aarhus, for de er virkelig begejstrede over at møde George Clooney, så jeg skriver autografer og lader mig fotografere.

POUL DALSGAARD, ADMINISTRERENDE DIREKTØR

Nogle mener, at århusianske Poul Dalsgaard ligner George Clooney...

Poul Dalsgaard sammen med holdet i filmen "The Making of Plus One". Fra venstre på billedet ses Jordi Molla (Spanien), Mary McGuckian (instruktøren), Poul Dalsgaard, Michael Eklund (Canada) og Suzan Lori

Eller at George Clooney ligner Poul Dalsgaard. Foto: Kim Haugaard.

10 | PORTRÆT

de Dorte aftenvagter på TV2 Østjylland. En af mine to storesøstre og hendes mand hjalp os rigtig meget. Og når jeg var hjemme, var jeg først og fremmest far. Jeg afleverede og hentede børn, lavede aftensmad og var til stede, mens Dorte var på arbejde. I dag er der ingen af børnene, der kan huske, at jeg rejste meget. Hos os har vi altid spist aftensmad sammen mellem kl. 18 og 19, og det er mobil- og tv-fri tid. Sådan er det stadig. Samtalen i familien over spisebordet lægger vi meget vægt på. Og så hører det også med, at Dorte aldrig nogensinde har beklaget sig over mit arbejde. Da vi mødte hinanden, havde jeg stempelvirksomheden og arbejdede seks dage om ugen – også hver lørdag – så hun vidste, hvad hun gik ind til.

Poul forlod Martin Gruppen til fordel for et direktørjob hos Dansommer. Opholdet der blev kort, for han ramlede ind i Hjørleif Johansen igen. De kendte hinanden fra tiden i Martin Gruppen, og den tanke, der allerede havde strejft dem dengang, manifesterede sig nu: Hvorfor ikke udnytte deres erfaringer med røg til at lave en tyverisikring? I stedet for støjende alarmer og vagtfolk kunne man forhindre tyverier ved at fylde rum med uskadelig, men tæt tåge, så snart en uindbudt gæst dukkede op.

Tanken var tænkt før, men varen kunne ikke fås i en udgave, der var til at betale og bruge for menigmand.

- Vi skabte så at sige folkevognen indenfor tågekanoner, forklarer Poul, der problemløst fik klaret opgavefordelingen med Hjørleif:

- Hjørleif er idemageren, den kreative, og han siger altid, at han har det bedst i maskinrummet, mens jeg ikke har spor imod at stå på broen.

Clooney ligner Poul

Poul sælger, Hjørleif udvikler. Og sådan er det stadig, selvom det meste af Protect nu er afhændet til investeringsselskabet Genua.

- Vi har været igennem en gigantisk udvikling i Protect, men vi har også arbejdet for det. Når man begynder som selvstændig, kravler man op på ti meter-vippen, og mens man står deroppe, kan man vælge, om man vil springe ud eller kravle ned igen. Hvis man vælger at springe, er der ingen vej tilbage. Man kan ikke vende om i luften. Man må bare håbe på, at der er vand i bassinet. Det har der været for vores vedkommende, men vi havde da nogle år med smalhals, hvor vi ikke gav hinanden ret meget i løn.

Rejser er vedblevet at være en stor del af Pouls arbejdsliv, men de griber også ind i fritiden. Efterhånden har han besøgt de fleste af verdens lande, med jobbet eller med familien, og han bliver vel modtaget alle steder. Også der, hvor man tror, han er den amerikanske skuespiller George Clooney. Poul har en forbløffende lighed med Clooney – eller også er det omvendt.

- Når man begynder som selvstændig, kravler man op på ti meter-vippen, og mens man står deroppe, kan man vælge, om man vil springe ud eller kravle ned igen. Hvis man vælger at springe, er der ingen vej tilbage. Man kan ikke vende om i luften. Man må bare håbe på, at der er vand i bassinet. Det har der været for vores vedkommende, men vi havde da nogle år med smalhals, hvor vi ikke gav hinanden ret meget i løn, husker Poul Dalsgaard om de første år med Protect, som han startede sammen med sin gamle kollega Hjørleif Johansen (tv). Foto: Kim Haugaard

- Jeg har aldrig mødt George Clooney, men når det engang sker, vil jeg sige til ham: Hold kæft, hvor du ligner mig, griner Poul, der har besat en lille rolle som George Clooney i filmen "The Making of Plus One". Den amerikanske spillefilm blev optaget i Cannes under filmfestivalen, og Poul havde insisteret på at medbringe Dorte som sin personlige assistent. De to promenerede rundt på det berømte hotel Majestic, og Poul skrev beredvilligt autografer. Det har han gjort flere gange, og han husker især en båd Rundfart i Singapore med familien. Turen blev stoppet, og over højttalerne blev der sagt, at der var en meget berømt person om bord, hvorefter Poul blev omringet af en fanskare.

- Jeg nænner simpelthen ikke at fortælle folk, at jeg bare er Poul fra Aarhus, for de er virkelig begejstrede over at møde George Clooney, så jeg skriver autografer og lader mig fotografere, griner han.

Politiker i maven

I øvrigt mener Poul ikke, at hans gode udse-

ende har ført til nogen som helst fordele for ham på forretningsfronten igennem årene.

- Jeg tror ikke, man skal lægge ret meget i, hvordan man ser ud. I stedet skal man tro på sig selv og hvile i sig selv, mener Poul, der denne dag bærer en sprød, lyseblå skjorte, som godt kan gå for at være direktøragtig, men ellers er iført jeans og sneakers.

Sådan går han fortrinsvis klædt – både som Poul og som direktøren. I mange år ejede han ikke et jakkesæt, men nu hænger der et par stykker i skabet derhjemme.

- Men jeg bruger dem helst ikke, konstaterer han.

Han står ved, hvem han er: Poul Dalsgaard fra "verdens fedeste by". Han holder umådeligt meget af Aarhus. Kunne ikke drømme om at flytte herfra og synes, at århusianerne burde være mere bevidste om, hvor privilegerede de er:

- Vi bor tæt på skov, hav, bugt og i et hjørne af verden, hvor der ikke sker store katastrofer, og hvor vi ikke mangler noget. Byen har en størrelse, der er lige tilpas og ikke større,

end at vi kommer hinanden ved.

Poul nærer en lille politiker i maven. Han har meldt sig ind i Liberal Alliance og blander sig gerne i debatter, fordi han synes, det er vigtigt at deltage i samfundsnakken og i øvrigt vise respekt for det store arbejde, politikere gør, uanset politisk fløj.

Måske engang, når han beslutter sig for at benytte sig af sin nyvundne billet til friheden, vil han kaste sig ind i politik. Men der skal stadig være plads til at spille triangel, male billeder, gå med hundene, køre på ski og mountainbike. Livet har formet sig godt for Poul Dalsgaard. Også selvom han har skullet arbejde for det og ikke er kommet nemt til fortjenesterne.

- Jeg tror ikke på, at der er lagt en plan for vores liv af de højere magter. Jeg tror i høj grad på tilfældet. Ens talent, nysgerrighed og omgangskreds puffer én i en retning, og så må man ellers være åben for de muligheder, der byder sig. Det vigtige er, at man går efter fornemmelsen af, at det næste skridt er det rigtige. Det har jeg altid gjort.

- Når jeg var hjemme, var jeg først og fremmest far. Jeg afleverede og hentede børn, lavede aftensmad og var til stede, mens Dorte var på arbejde. I dag er der ingen af børnene, der kan huske, at jeg rejste meget, fortæller Poul Dalsgaard om tiden, hvor børnene var små, og både han og hans kone havde lange arbejdsdage og umage arbejdstider. Foto: Kim Haugaard

BLÅ BOG

POUL DALSGAARD

Født i Hasle, Aarhus, 25. juli 1961. Har to storesøstre. Nu bosat i Risskov. Gift med Dorte Grynderup. Sammen har de tre børn – Martin Emil, 27 år, Louis, 23 år, og Josefine, 20 år – samt to hunde.

Uddannelse: HA fra Handelshøjskolen i Aarhus.

Købte sin fars gravør- og stempelvirksomhed Hammerschmidt Eftf. som 17-årig. Solgte den som 25-årig.

Efter uddannelsen ansat hos Apple i Aarhus, Dana Data i Aarhus, Martin Gruppen i Aarhus, Dansommer i Aarhus. Har desuden haft en del bestyrelsesposter igennem de seneste 20 år.

Startede i 2001 Protect sammen med Hjørleif Johansen. Firmaet fremstiller tågekanoner til tyverisikring af såvel private hjem som virksomheder. Har salgskontorer i 52 lande. Solgte tidligere i år hovedparten af aktierne i Protect til investeringsselskabet Genua, men arbejder videre i firmaet som administrerende direktør og bestyrelsesmedlem.